

Can Pedrals

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Espí i Grau, 6; Plaça de Maluquer i Salvador
Emplaçament
Alçada: Nucli antic de Granollers
147

Coordenades:

Latitud: 41.60887
Longitud: 2.28835
UTM Est (X): 440703
UTM Nord (Y): 4606596

Classificació

Número de fitxa 08096 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc
Segle XVII-XVIII
Any 1750-1783
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Recentment rehabilitat
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. E-03. Protecció de tipus II: Conservació amb reforma condicionada.
Data aprovació: dc., 15/10/2003 - 12:00
Número inventari IPA 28960
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública

Titular: Ajuntament de Granollers

Fitxes associades:

[Convent de Sant Francesc / Casa de Cultura Sant Francesc](#)

[Can Punes / Can Torreta](#)

[Muralla de Granollers](#)

Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo

Data de registre de la fitxa: dg., 01/07/2001 - 02:00

Autoria de la darrera revisió:

Jordi Piñero Subirana

Data de la darrera revisió:

dl., 06/11/2023 - 11:45

Descripció

Casal de caire senyorial que es va iniciar al segle XVII i al segle XVIII va adoptar la fesomia actual, representativa d'un casal de l'època del barroc. És una edificació de dimensions considerables que constitueix una fita visual i que presideix la plaça de Maluquer i Salvador.

L'edifici és de planta aproximadament rectangular amb tres façanes visibles: una al carrer Espí i Grau, l'altra a la plaça Maluquer i Salvador i la tercera, bastida sobre la muralla medieval, al corredor de la Constància. Consta de planta baixa i dues plantes pis. La coberta de teula és a dues vessants, limitada per una potent barbacana. La façana és plana de paredat arrebossat amb carreus a les cantonades, coronada per un ràfec imbricat. Les obertures són emmarcades amb pedra picada, algunes en forma de balcons.

La façana principal és la del costat nord (al carrer Espí i Grau) i s'estructura en base a tres eixos d'obertures, amb tres portals rematats amb arcs escarsers i balcons a les plantes superiors. Entre dos balcons, en una posició descentrada, es conserva una fornícula d'estil més o menys barroc actualment sense res al seu interior i amb la inscripció de la data 1750. Així mateix, sobre la dovella central del portal es conserva un relleu amb el rostre d'un home i la data 1783.

Història

Originàriament en aquest sector hi havia la muralla medieval, amb el seu fossat. Les excavacions que es van dur a terme l'any 1990 van permetre confirmar que aquest tram de muralla (datada entre 1366 i 1376) fou aprofitat en la construcció del casal que s'hi va aixecar uns anys més tard i que encara s'hi pot veure a la façana sud. Entre 1600 i 1635 aproximadament es va amortitzar el fossat de la muralla i es construï el primer edifici del casal de can Pedrals, que quedava fora del recinte murallat. No sabem si llavors tot l'espai de l'antic vall o fossat, a l'est de Can Pedrals, ja va esdevenir l'anomenada plaça del Bestiar, a causa de celebrar-s'hi el mercat ramader (PANCORBO et alii, 142-144). En tot cas, més tard o més d'hora el casal va acabar presidint la plaça que es va crear en aquest indret. A partir d'aquest moment al casal s'hi van anar fent reformes, ampliacions, reduccions, redistribucions i arranjaments interns.

Al segle XVIII l'edifici es devia remodelar de manera important, adoptant l'aspecte d'un casal representatiu de l'època del barroc. Devia ser entre 1750 i 1783, que són les dues dates que figures inscrites a la façana principal.

Cap a mitjans del segle XIX el casal era propietat de la Cartoixa de Montalegre. Així consta en el Boletín Oficial de Barcelona del dia 27 d'agost de 1841, on s'anunciava la subhasta pública d'una casa de Granollers

que havia estat propietat d'aquest orde. L'avís de la subhasta de can Pedrals va aparèixer publicat el 4 de setembre de 1841 al Boletín Oficial de Barcelona, amb el preu de sortida fixat en 111.721 rals. El beneficiari real va ser en Domènec Santamaria que donà a la seva filla la casa de Granollers. Dominga Santamaria morí el 22 de desembre del 1868. En aplicació del seu testament, la casa passà a la seva filla Isabel, casada el 1871 amb un metge de la Garriga, Francesc d'Assís Pedrals i Cisternes. La propietat es va conèixer a partir de llavors amb el nom de «Can Pedrals».

Més tard, en plena Guerra Civil, durant el bombardeig del 31 de maig de 1938 un dels projectils va caure a Can Pedrals i la casa va quedar inhabitable. El 1967 la família Pedrals va vendre l'edifici a la Mútua de Nostra Senyora del Carme d'Accidents de Treball. Finalment, el 1971 l'edifici es va convertir en propietat municipal.

En els anys més recents l'edifici i les seves immediacions han estat objecte de diverses intervencions arqueològiques i de rehabilitació. L'any 1988 el Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona hi va dur a terme un seguit de tasques arqueològiques, prèvies a les obres de rehabilitació per convertir l'edifici en una biblioteca pública. L'any 1990 es va dur a terme una nova excavació arqueològica. El 6 de maig de 1995 fou oficialment inaugurada la Biblioteca Can Pedrals. Els arquitectes autors del projecte i la direcció d'obres van ser Pere Riera, Josep Maria Gutiérrez i associats. L'any 2005 encara s'efectuà una nova intervenció arqueològica de restauració de la muralla en el tram de can Pedrals.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965) Granollers. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

CASTELLÓ POU, Teresa (2001). La Biblioteca de Granollers 1926 - 2001. Ajuntament de Granollers, Granollers, p. 30-31.

CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001) Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers. Granollers. Document administratiu.

GARCIA-PEY, Enric (1990) Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura, Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

PANCORBO, Ainhoa; VILA, Josep M i altres (direcció de Raquel LACUESTA i Albert LÓPEZ (2006). Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i hipòtesi de configuració. Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona; Ajuntament de Granollers (treball inèdit), p. 142-144.

PATRIMONI (1985) Patrimoni Històric Arquitectònic. Granollers: Caixa de Crèdit Granollers.

